

"Ik werk minstens 70 uur per week, zoals ik altijd heb gedaan."

Ik werk minstens 70 uur per week, zoals ik altijd heb gedaan. Een leven als pensionado zegt mij niets.

"Het gedwongen pensioen is een grote nonsens, uitgevonden door mensen die een hekel aan hun werk hebben. Socialisten, toch al niet het meest werkzame gedeelte van de bevolking met een laissez faire mentaliteit.

Pensioen bestaat niet voor kunstenaars die iets te zeggen hebben. Links draaiende zure juffrouwen en gemankeerde academici uit VK blog kringen betichten me van allerlei onsmakelijkheden. Ex-psychiatrische patiënten stalken mij. Ik kan de namen noemen, maar dat zouden ze wel willen uit publicitaire overwegingen. Linkse mensen zijn slechte mensen, anders waren ze niet links.

Ik ben en blijf de eeuwige rebel with a cause maar groeide op in het sjieke Amsterdam zuid, de Vondelpark/ Concertgebouwuurt en de villabuurt van Heemstede. Linkse mensen die opgroeiden in achterbuurten of gehuchten kunnen zich dat niet voor stellen.

Dat Fred van der Wal een survivor en een vechter is, laat hij al zien als jonge man na zijn kweekschooltijd. Hij groeit op in een typisch Amsterdams upper middle class gezin bij zijn grootouders, die al in je de jaren veertig miljonair waren maar geen geld over de balk smeten.

Tussen de kunstenaars ontpopt Fred van der Wal zich als dwarsligger. Hij specialiseert zich in een weinig gewaardeerde kunst het realisme, de New Fig en het surrealisme. Binnen Galerie Mokum waar hij van 1967- 1973 zijn werk tentoon stelt krijgt hij geen enkele waardering van de galerie eigenaars Dieuwke Bakker en Mike Podulke, noch van de medekunstenaars of de opvolgers van Dieuwke Bakker.

Tussen 1966 en 2016 exposeerde Fred zijn werk op groeps en eenmanstentoonstellingen een 350 maal, hetgeen door enkele Friese kunstenaars betwijfeld wordt.

Tussen 2006 en 2016 neemt de kunstenaar deel aan diverse weblog sites en slaagt er in binnen heel korte tijd een omstreden weblogger te worden. Na 2007 wordt hij door een pseudo-intellectueel al of niet half academisch geschoold doorgaans mislukt groepje webloggers gestalkt.

Uit één en ander mag blijken dat Fred van der Wal niet het type is om in een schommelstoel achter de geraniums te gaan 'genieten van zijn welverdiende rust'. "Heel wat familieleden en kennissen zeggen dan tegen me: wat heerlijk voor je dat je niet meer hoeft te werken. Hoe komen ze daar bij? Tegen iemand zonder achterpoten in een rolstoel, zeg je toch ook niet: wat heerlijk voor je dat niet meer hoeft te lopen.'

Fred mist zijn werk niet, maar is nog steeds minstens 70 uur per week in de weer. En dat niet met hobby's als vissen, kienen of bermtoerisme. Hij roert zich op weblogs, schildert en schrijft boeken en publiceert dagelijks. Wie daaraan nog mocht twifelen: artistiek Nederland en het weblog wezen zal weten dat Fred van der Wal zich nergens bij neerlegt.

In zijn werkkamer toont hij zich een vriendelijke, voorkomende gastheer, die maar wat graag in discussie gaat over alles wat in zijn interessesfeer ligt.

De weblog aanvallen op semi progressieve wereldverbeteraars,colle gaatjes en de pseudo intellectuele elite die Nederland zo snel mogelijk wil opheffen komt de deur niet bij hem in.

Wie zijn stukjes wat langer volgt, stuit op vaste themas: de discriminatie van ouderen, de minachting voor kunstenaars, de 'verloedering' van het onderwijs, Amerikaanse en Nederlandse auteurs, het gebrek aan elk historisch besef, de 'waanzin' van de nieuwe spelling, de onzinnigheid van de moderne kunst.

De oorzaak vormen de rebellen van de jaren 60, de verkondigers van de fake 'vrijheid blijheid', de drugs, de indolentie en 'alles moet kunnen op seksjuweel gebied, weet je wel'.

De ellende in het onderwijs is begonnen met de Mammoetwet. Totale onzin. Uitmondend in een afschrikwekkend resultaat van 30 jaar progressief onderwijsbeleid. Geweld en chaos op scholen, **GEEN ENKEL RESPECT VOOR DE LEERKRACHT DIE MET JE EN JOU EN VOORNAAM WORDT AANGESPROKEN** een generatie van Nix en niemendal, bedreigde leraren, vrije drugs en een gigantisch seksueel misbruik op school en gebrek aan kennis van kinderen.'

© mei 2016, fredvanderwal, BasicPublishing.nl